

Rövid ismertetés a Visual Vernacular műfajról*

A **Visual Vernacular** (röviden VV) egy egyedülálló, mozgásszínházi és vizuális történetmesélési műfaj a siket kultúrában, amely a jelnyelvet, a mimikát és a pantomimet ötvözi. [1, 2]

Lényege, hogy a történetet szavak nélkül, kizárólag a testbeszédre, arcjátékra, térbeli mozgásokra és ikonikus jelekre támaszkodva mesélik el. Olyan, mintha egy dinamikus, élőben előadott, költői kisfilm elevenedne meg a színpadon. [1, 2, 3]

Fő jellemzői:

- **Nyelvhasználat és mozgás:** Nem a hagyományos, kommunikációs célú jelnyelvet használja, hanem annak művészi, eltúlzott, filmszerű változatát. [1, 2]
- **Vizuális effektek:** A előadó a saját testével jelenít meg tárgyakat, környezetet vagy akár különleges effekteket (például egy robbanást vagy egy autó mozgását). [1, 2]
- **Eredet:** A kifejezést Bernard Bragg siket amerikai színházművész alkotta meg az 1960-as éveken átívelő időszakban. [1]

Ha szeretnél vizuális példákat látni a műfajra, böngéssz a [Visual Vernacular Playlist](#) vagy a [Visual Vernacular my favorites](#) gyűjteményekben a YouTube-on. A technika nemzetközi hátteréről és műhelyeiről pedig a hivatalos [Visual Vernacular](#) oldalon tájékozódhatsz.

*AI-alapú áttekintés